

הגדה של פסח

וכל המרה אסור
הרי זה משבח

מאהר אקדש קידוש כרי סלא יסנו הילדים הקטנים.

בשבת מתחילין:

וְיְהִי עֶרֶב וְיְהִי בֹקֶר

יום הששי. ויכלו השמים והארץ וכל צבאם. ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה. ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות.

בחול מתחילין:

סְבֵרֵי מְרֻנָּן וְרִבְנָן וְרִבּוּתֵי.

בְּרוּךְ אַתָּה ה', אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן.

בְּרוּךְ אַתָּה ה', אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בְּנוּ מִכָּל עַם וְרוֹמְמָנוּ מִכָּל לְשׁוֹן וְקִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו. וְתַתֵּן לָנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (לשבת: שבתות לְמִנוּחָה ו) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה, חֲגִים וְזִמְנִים לְשִׂשׂוֹן, (לשבת: אֵת יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה ו) אֵת יוֹם חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה זְמַן חֲרוּתָנוּ, (לשבת: בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ זָכַר לִיצִיאַת מִצְרָיִם. כִּי בָנוּ בְּחֵרְתָּ וְאוֹתָנוּ קִדְּשָׁתָּ מִכָּל הָעַמִּים, (לשבת: וּשְׁבַת) וּמוֹעֲדֵי קִדְּשֶׁךָ (לשבת: בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן) בְּשִׂמְךָ חָה וּבְשִׂשׂוֹן הִנְחַלְתָּנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה ה', מִקְדֵּשׁ (לשבת: הַשַּׁבָּת ו) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים.

במוצאי שבת מוסיפים:

בְּרוּךְ אַתָּה ה', אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא מְאוּרֵי הָאֵשׁ. בְּרוּךְ אַתָּה ה', אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמְּבַדֵּיל בֵּין קֹדֶשׁ לַחֲלָל, בֵּין אֹר לַחֹשֶׁךְ, בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים, בֵּין יוֹם הַשַּׁבָּת לְשִׁשַׁת יְמֵי הַמַּעֲשֵׂה. בֵּין קֹדֶשׁ שַׁבַּת לְקֹדֶשׁ יוֹם טוֹב הַבְּדִלְתָּ, וְאֵת יוֹם הַשַּׁבָּת מִשִּׁשַׁת יְמֵי הַמַּעֲשֵׂה קֹדֶשׁ. הַבְּדִלְתָּ וְקִדְּשַׁתְּ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְּשֶׁךָ. בְּרוּךְ אַתָּה ה', הַמְּבַדֵּיל בֵּין קֹדֶשׁ לַחֲלָל.

בְּרוּךְ אַתָּה ה', אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁהַחַיִּינוּ וְקִיָּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לְזְמַן הַזֶּה.

והצלתי

והוצאתי

ולקחתי

ולאאתי

A decorative graphic element consisting of two overlapping, irregular geometric shapes (resembling a hexagon and a pentagon) in a dark grey color. The shapes are positioned on the left side of the page. A branch with several leaves and a single white flower with a yellow center is placed at the bottom left, partially overlapping the geometric shapes. The background is a soft, light grey gradient.

၆၇၇

נוטלים את הידים ואין מהרכים "על נטילת ידים".

אין מהרכים על נטילת ידים

כרפס

מטבילים פחות מכזית כרפס במי מלח ומברכים "...בורא פרי האדמה" ומכוונים לפטור גם את הברכה של המרור.

**בְּרוּךְ אַתָּה ה', אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְּרֵי הָאֲדָמָה.**

לוקחים את המצה האמצעית (לוי) וסוברים לפני חלקים.
מטמינים את החלק הצדדי לאפיקומן.

הוראות

מתחילים לקרוא את ההלכה מהא לחמא סניא שב
גאלו ישראל כבי לקיים מצות ספור יציאת מצרים.

הצורה

הַא לַחְמַא עֵנִיא

די אכלו אבהתנא בארעא דמצרים. כל
דכפין ייתי ויוכל, כל דצריך ייתי ויפסח.
השתא הכא, לשנה הבאה בארעא דישראל.
השתא עבדי, לשנה הבאה בני חורין.

לשנה הבאה
בארעא דישראל

צדקה
כל דכפין ייתי ויוכל

הא לחמא עניא

שֶׁבַכַל הַלֵּילוֹת אָנוּ אוֹכְלִין שְׂאָר
 יַרְקוֹת - הַלַּיְלָה הַזֶּה (כָּלוּ) מָרוֹר.

שֶׁבַכַל הַלֵּילוֹת אָנוּ אוֹכְלִין בֵּין יוֹשְׁבֵי
 וּבֵין מְסֻבִּין - הַלַּיְלָה הַזֶּה כָּלְנוּ מְסֻבִּין.

*מחזיר את הקשרה אל השולחן. המצות
 תהיינה מלאות בששת אמירת ההלצה.*

עֲבָדִים הָיינו לַפְרָעָה בְּמִצְרַיִם, וַיּוֹצִיאֵנוּ ה' אֱלֹקֵינוּ
 מִשֵּׁם בְּיַד חֲזָקָה וּבְזֶרַע נְטוּיָה. וְאֵלּוּ לֹא הוֹצִיא הַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא אֶת אֲבוֹתֵינוּ מִמִּצְרַיִם, הָרִי אָנוּ וּבְנֵינוּ וּבְנֵי
 בְּנֵינוּ מִשְׁעֲבָדִים הָיינו לַפְרָעָה בְּמִצְרַיִם. וְאִפְּלוּ כָּלְנוּ
 חֲכָמִים כָּלְנוּ נְבוֹנִים כָּלְנוּ זְקֵנִים כָּלְנוּ יוֹדְעִים אֶת
 הַתּוֹרָה מִצְוָה עָלֵינוּ לְסַפֵּר בִּיצִיאַת מִצְרַיִם. וְכָל
 הַמְרַבֵּה לְסַפֵּר בִּיצִיאַת מִצְרַיִם הָרִי זֶה מִשְׁבַּח.

מַעֲשֵׂה

בְּרַבִּי אֱלִיעֶזֶר

וְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ

וְרַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן עֶזְרִיָּה

וְרַבִּי עֲקִיבָא

וְרַבִּי טַרְפוֹן

שְׁהוּי מְסַבִּין בְּבִנְי בְּרַק וְהוּי מְסַפְּרִים בִּיצִיאַת
מִצְרַיִם כֹּל אוֹתוֹ הַלֵּילָה, עַד שֶׁבָּאוּ
תַלְמִידֵיהֶם וְאָמְרוּ לָהֶם רְבוּתֵינוּ הִגִּיעַ זְמַן
קְרִיאַת שְׁמַע שֶׁל שְׁחָרִית.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן עֶזְרִיָּה

הָרִי אֲנִי כֶּבֶן שִׁבְעִים שָׁנָה וְלֹא זָכִיתִי שֶׁתֵּאמֹר
יֵצִיאת מִצְרַיִם בְּלִילוֹת עַד שֶׁדָּרְשָׁה בֶּן זֹמָא,
שֶׁנֶּאמַר,

לְמַעַן תִּזְכּוֹר אֶת יוֹם צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ.

יְמֵי חַיֶּיךָ הַיָּמִים.
כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ הַלִּילוֹת.

וְחֻכְמִים אוֹמְרִים

יְמֵי חַיֶּיךָ הָעוֹלָם הַזֶּה.
כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ לְהֵבִיא לִימֹת הַמְּשִׁיחַ:

רבי אליעזר רבי און

רבי יהושע רבי און

רבי אלעזר בן עזריה רבי כהן

רבי שקיבא רבי און

רבי טרפון רבי כהן

כל ימי חייו

אפילו
בימות
המשיח

בְּרוּךְ הַמָּקוֹם, בְּרוּךְ
הוּא, בְּרוּךְ שְׁנַתֵּן תּוֹרָה
לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, בְּרוּךְ
הוּא.

כְּנֶגֶד אַרְבַּעַה בָּנִים דְּבִרָה תּוֹרָה:

אֶחָד חֲכָם,

וְאֶחָד רָשָׁע,

וְאֶחָד תָּם,

וְאֶחָד שְׂאִינוֹ יוֹדֵעַ לְשִׂאוֹל.

חכם מָה הוא אומר? מָה הַעֲדוֹת וְהַחֲקִים
וְהַמְשֻׁפְּטִים אֲשֶׁר צִוָּה ה' אֱלֹקֵינוּ אֲתֶכֶם. וְאַף
אֲתָה אָמור לוֹ כְּהִלְכוֹת הַפֶּסַח: אֵין מִפְטִירִין אַחַר
הַפֶּסַח אֲפִיקוֹמֵן:

רשע מָה הוא אומר? מָה הַעֲבוּדָה הַזֹּאת לָכֶם.
לָכֶם - וְלֹא לוֹ. וּלְפִי שֶׁהוֹצִיא אֶת עַצְמוֹ מִן הַכֹּלֵל
כִּפּוּר בְּעֶקֶר. וְאַף אֲתָה הִקְהָה אֶת שְׁנֵי וְאָמַר לוֹ:
"בְּעִבּוֹר זֶה עָשָׂה ה' לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרָיִם". לִי וְלֹא
לוֹ. אֱלֹהֵי הָיָה שָׁם, לֹא הָיָה נִגְאָל:

תם מָה הוא אומר? מָה זֹאת? וְאָמַרְתָּ אֵלַי
"בְּחֻזְק יָד הוֹצִיאָנוּ ה' מִמִּצְרָיִם מִבֵּית עַבְדִּים".

ושאינו יודע לשאול - אֶת פְּתַח לוֹ,
שֶׁנֶּאֱמַר, וְהַגְדַּת לְבַנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר, בְּעִבּוֹר
זֶה עָשָׂה ה' לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרָיִם.

יְכוּל מֵרֵאשׁ חֲדָשׁ?

תְּלִמוּד לּוֹמֵר

”בַּיּוֹם הַהוּא.”

אִי בַּיּוֹם הַהוּא יְכוּל מִבְּעוֹד יוֹם?

תְּלִמוּד לּוֹמֵר

”בַּעֲבוּר זֶה” - בַּעֲבוּר זֶה לֹא אֶמְרָתִי, אֶלֶּא

בְּשַׁעַה שֵׁישׁ מִצָּה וּמְרוֹר

מִנְחִים לְפָנֶיךָ.

חזש ניסן

ז	ו	ה	ד	ג	ב	ראש חזש ניסן ?
בילויה של קרובן פסח ?	יג	יב	יא	י	ט	ח
כא	כ	יט	יח	יז	יט	ביום של קרובן פסח ?

אלא בשעה שיט

מנחים לפניך

מִתְחִלָּה עֹבְדֵי עֲבוֹדָה זָרָה הָיוּ אֲבוֹתֵינוּ,

וְעָכְשָׁו קִרְבָּנוּ הַמְּקוֹם לְעִבְדָּתוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל
כָּל הָעָם, כֹּה אָמַר ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: בְּעֵבֶר הִנְהָר יָשְׁבוּ
אֲבוֹתֵיכֶם מֵעוֹלָם, תָּרַח אָבִי אֲבָרָהָם וְאָבִי נָחוֹר, וַיַּעֲבֹד
דוֹ אֱלֹהִים אֲחֵרִים. וְאָקַח אֶת אָבִיכֶם אֶת אֲבָרָהָם מֵעֵבֶר
הִנְהָר וְאוֹלָךְ אוֹתוֹ בְּכָל אֶרֶץ כְּנָעַן, וְאַרְבֵּה אֶת זֶרְעוֹ וְאָתָּן
לוֹ אֶת יִצְחָק, וְאָתָּן לְיִצְחָק אֶת יַעֲקֹב וְאֶת עֵשָׂו. וְאָתָּן
לְעֵשָׂו אֶת הַר שְׁעִיר לְרִשְׁתָּהוּ אֹתוֹ, וַיַּעֲקֹב וּבְנָיו יָרְדוּ מִצְרָיִם.

בְּרוּךְ שׁוֹמֵר הַבְּטָחָתוֹ לְיִשְׂרָאֵל,

בְּרוּךְ הוּא. שֶׁהִקְדֹּשׁ בְּרוּךְ הוּא חָשַׁב אֶת הַקֶּץ, לַעֲשׂוֹת כְּמָה
שֶׁאָמַר לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בְּבְרִית בֵּין הַבְּתָרִים, שֶׁנֶּאֱמַר:
וַיֹּאמֶר לְאַבְרָם, יָדַע יָדַע כִּי גֵר יִהְיֶה זְרַעְךָ בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם,
וְעַבְדוּם וְעָנּוּ אֹתָם אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה. וְגַם אֶת הַגּוֹי אֲשֶׁר יַעֲבֹד
דוֹדָן אָנֹכִי וְאַחֲרָי כֵּן יֵצְאוּ בְּרִכְשׁ גָּדוֹל.

מכסה המכה ומלביה
את הכוס ביזו, ואומרי:

היא

נשעמדה לאבותינו ולנו.

שלא אחד בלבד עמד עלינו לכלותנו, אלא
שבכל דור ודור עומדים עלינו לכלותנו, והקדוש
ברוך הוא מצילנו מידם.

יניח הכוס מימין ויאלה את המצות

צא ולמד מה בקש לִבְּן הָאֶרְמִי לַעֲשׂוֹת
לְיַעֲקֹב אָבִינוּ: שְׁפָרְעָה לֹא גָזַר אֶלָּא עַל
הַזְּכָרִים, וְלִבְּן בֶּקֶשׁ לַעֲקוֹר אֶת הַכֹּל. שְׁנַאֲמַר:

הסנינים הנמצאים

ב"צא ולמד" על "גאל ישראל-ל"

הנשים

ששה ה'
שבו והלל אלה

השחחה

ש
לאולת מצרים

העבודות

והסנינים
המצרים

1

פסוק
ראשון

אַרְמִי

אֲבִד אָבִי, וַיֵּרֶד מִצְרַיִם
וַיֵּגֶר שֵׁם בְּמַתִּי מֵעַט,
וַיְהִי שֵׁם לְגוֹי גָדוֹל, עַצוֹם
וְרַב:

וַיֵּרֶד מִצְרַיִם - אָנוֹס עַל פִּי הַדְּבָר.

וַיֵּגֶר שָׁם - מִלְמַד שֶׁלֹּא יֵרֵד יַעֲקֹב אָבִינוּ לְהִשְׁתַּקֵּעַ בְּמִצְרַיִם אֲלֵא לְגוֹר שָׁם, שֶׁנֶּאֱמַר:
וַיֹּאמְרוּ אֶל פְּרֹעֶה, לְגוֹר בְּאֶרֶץ בְּאֵנוּ, כִּי אֵין מְרַעָה לְצֹאן אֲשֶׁר לְעַבְדֶּיךָ, כִּי כָבֵד הָרַעַב
בְּאֶרֶץ כְּנָעַן. וְעַתָּה יֵשְׁבוּ נָא עַבְדֶּיךָ בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן.

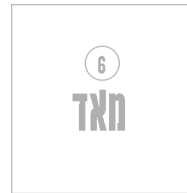
בְּמַתִּי מֵעַט - כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: בְּשִׁבְעִים נֶפֶשׁ יֵרְדוּ אֲבוֹתֶיךָ מִצְרַיִם, וְעַתָּה שְׂמֵךְ ה' אֱלֹהֶיךָ כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לְרַב.

וַיְהִי שָׁם לְגוֹי - מִלְמַד שֶׁהָיוּ יִשְׂרָאֵל מְצִינִים שָׁם.

גָּדוֹל עָצוֹם - כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר: וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל פָּרוּ וַיִּשְׂרְצוּ וַיִּרְבוּ וַיַּעֲצְמוּ בְּמֵאד מְאֹד, וַתִּמְלֵא
הָאָרֶץ אֹתָם.

וְרַב - כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: רַבְּבָה כְּצֶמַח הַשָּׂדֶה נִתְתִּיר, וַתְּרַבִּי וַתִּגְדְּלִי וַתִּבְאִי בְּעֵדֵי עֲדָיִים,
שְׂדֵים נִכְנוּ וּשְׁעָרָה צִמְחָה, וְאֶת עֵרֹם וְעָרְיָה. וְאֶעֱבֹר עֲלֶיךָ וְאֶרְאֶךָ מִתְּבוֹסֶסֶת בְּדַמְיָה, וְאֶמַר
לֶךְ בְּדַמְיָה חַיִּי, וְאֶמַר לֶךְ בְּדַמְיָה חַיִּי.

ירידת בני ישראל למצרים
וישראל וירבו עד מאד ...

"...מלמד שהיו מצוינים שם..."
שלא שינו

נגאלו אבותינו מחצרים

2

פסוק
שני

וַיִּרְעוּ

אֶתְנוּ הַמְצָרִים
וַיַּעֲנוּנוּ,
וַיִּתְּנוּ עֲלֵינוּ עֲבֹדָה
קָשָׁה.

3

פסוק
שלישי

וּנְצַעֵק

אֵל ה' אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ,
וַיִּשְׁמַע ה' אֶת קִלְנוּ,
וַיֵּרָא אֶת עַנְיֵנוּ וְאֶת
עֲמָלֵנוּ וְאֶת לַחֲצֵנוּ.

וְנִצַּעַק אֶל ה' אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ - כְּמָה

שְׁנָאָמַר: וַיְהִי בַיָּמִים הָרַבִּים הָהֵם וַיָּמָת מֶלֶךְ
מִצְרַיִם, וַיֵּאָנְחוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעֲבֹדָה וַיִּזְעַקוּ,
וַתַּעַל שׁוֹעֲתָם אֶל הָאֱלֹהִים מִן הָעֲבֹדָה.

וַיִּשְׁמַע ה' אֶת קִלְנוּ - כְּמָה שְׁנָאָמַר:

וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת נַאֲקָתָם, וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת
בְּרִיתוֹ אֶת אַבְרָהָם, אֶת יִצְחָק וְאֶת יַעֲקֹב.

וַיֵּרָא אֶת עֵינָינוּ - זוּ פְּרִישׁוֹת דְּרָךְ אֶרֶץ, כְּמָה

שְׁנָאָמַר: וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֵּדַע
אֱלֹהִים.

וְאֶת עֲמִלְנוּ - אֱלוֹ הַבְּנִיִּים. כְּמָה שְׁנָאָמַר: כָּל

הַבֵּן הַיְלֹוֹד הַיְאָרָה תִּשְׁלִיכֶהוּ וְכָל הַבַּת תִּחְסִיין.

וְאֶת לְחֻצְנוּ - זוּ הַדְּחֻק, כְּמָה שְׁנָאָמַר: וְגַם

רְאִיתִי אֶת הַלְחֹץ אֲשֶׁר מִצְרַיִם לְחֻצִּים אֹתָם.

4

פסוק
רבע

וּיּוֹצִיאֵנוּ

ה' מִמִּצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה,
וּבְזֶרַע נְטוּיָה, וּבְמֹרָא
גָּדֹל, וּבְאִתּוֹת וּבְמִפְתִּיּוֹת.

כּסאָואַר זיבן וואָס ווּתִימָרוֹת עֲשֵׂן,
עֶשֶׂר הַמְּכוֹת וּדְבָרֵי עֲזָרָה בְּאַחֲרָיִם - יִשְׁפּוֹק מִן הַכּוֹס מֵעַט יַיִן:

דָּם וְאֵשׁ וְתִימָרוֹת עֲשֵׂן. דְּבַר אַחֵר:

בְּיַד חֲזָקָה שְׂתִים,
וּבְזַרְעַ נְטוּיָה שְׂתִים,
וּבְמוֹרָא גְדוֹל שְׂתִים,
וּבְאַתּוֹת שְׂתִים,
וּבְמִפְתִּים שְׂתִים.

**אַלֹּעֶשֶׂר מְכוֹת שֶׁהֵבִיא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא עַל הַמְּצָרִים בְּמְצָרִים, וְאַלֹּהֵן:**

פְּנִים	צְפָרְדַּע	דָּם
שְׁחִין	דָּבָר	עָרוֹב
חֶשֶׁךְ	אַרְבֵּה	בָּרַד

מַכַּת בְּכוֹרוֹת

רַבִּי יְהוּדָה הִיָּה נוֹתֵן בָּהֶם סַמָּיִם

דַּצִּ"ן
עַדִּ"שׁ
בְּאַחִ"ב

רבי יוסי

הגלילי אומר:

מִנֵּינְךָ אֲתָה אוֹמֵר שְׁלֵקוּ הַמְצָרִים
בְּמְצָרִים עֶשֶׂר מְכוֹת וְעַל הַיָּם
לָקוּ חֲמִשִּׁים מְכוֹת? בְּמְצָרִים מָה
הוּא אוֹמֵר? וַיֹּאמְרוּ הַחֲרֻטָּמִים
אֶל פְּרָעָה: אֲצַבֵּעַ אֲלֵהֶם הוּא,
וְעַל הַיָּם מָה הוּא אוֹמֵר? וַיֵּרָא
יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר
עָשָׂה ה' בְּמְצָרִים, וַיֵּירָאוּ הָעַם
אֶת ה'; וַיֹּאמְרוּ בֵּינֵינוּ וּבְמִשְׁחָה עֲבָדוּ.
כִּמָּה לָקוּ בְּאֲצַבָּע? עֶשֶׂר מְכוֹת.
אָמַר מֵעַתָּה: בְּמְצָרִים לָקוּ עֶשֶׂר
מְכוֹת וְעַל הַיָּם לָקוּ חֲמִשִּׁים מְכוֹת.

רבי אליעזר אומר:

מנין שכל מכה ומכה שהביא הקדוש ברוך הוא על המצרים במצרים היתה של ארבע מכות? שנאמר: ישלח בם חרון אפן, עברה וזעם וצרה, משלחת מלאכי רעים. עברה - אחת, וזעם - שתיים, וצרה - שלש, משלחת מלאכי רעים - ארבע. אמור מעתה:

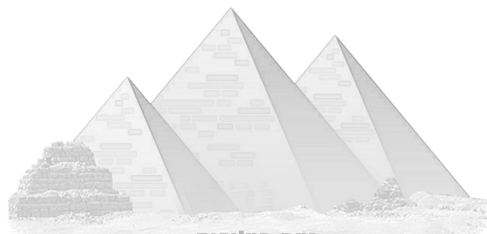
במצרים לקו **ארבעים מכות**
ועל הים לקו **מאתים מכות**.

רבי עקיבא אומר:

מנין שכל מכה ומכה שהביא הקדוש ברוך הוא על המצרים במצרים היתה של חמש מכות? שנאמר: ישלח בם חרון אפן, עברה וזעם וצרה, משלחת מלאכי רעים. חרון אפן - אחת, עברה - שתיים, וזעם - שלוש, וצרה - ארבע, משלחת מלאכי רעים - חמש. אמור מעתה:

במצרים לקו **חמשים מכות**
ועל הים לקו **חמשים ומאתים מכות**.

כמה חכות קבלו המצריים?

כמה בחצרים?

אמר רבי אליעזר

אמר רבי עקיבא

אמר רבי יוסי הלילי

כמה בים?

אמר רבי אליעזר

אמר רבי עקיבא

אמר רבי יוסי הלילי

למה זה חשוב?

מכאן אומרים

כִּמָּה מַעֲלוֹת טוֹבוֹת לַמָּקוֹם עֲלֵינוּ!

- אלו** הוציאנו ממצרים
ולא עשה בהם שפטים, **דינו.**
- אלו** עשה בהם שפטים,
ולא עשה באלהיהם, **דינו.**
- אלו** עשה באלהיהם,
ולא הרג את בכוריהם, **דינו.**
- אלו** הרג את בכוריהם
ולא נתן לנו את ממונם, **דינו.**
- אלו** נתן לנו את ממונם
ולא קרע לנו את הים, **דינו.**
- אלו** קרע לנו את הים
ולא העבירנו בתוכו בחרבה, **דינו.**
- אלו** העבירנו בתוכו בחרבה
ולא שקע צרינו בתוכו, **דינו.**
- אלו** שקע צרינו בתוכו
ולא ספק צרכנו במדבר ארבעים שנה, **דינו.**

אלו ספק צרכנו במדבר ארבעים שנה
ולא האכילנו את המן

דינו.

אלו האכילנו את המן

ולא נתן לנו את השבת,

דינו.

אלו נתן לנו את השבת,

ולא קרבנו לפני הר סיני,

דינו.

אלו קרבנו לפני הר סיני,

ולא נתן לנו את התורה.

דינו.

אלו נתן לנו את התורה

ולא הכניסנו לארץ ישראל,

דינו.

אלו הכניסנו לארץ ישראל

ולא בנה לנו את בית הבחירה

דינו.

על אחת, כמה וכמה,

טובה כפולה ומכפלת למקום עלינו: שהוציאנו ממצרים, ועשה בהם שפטים, ועשה באלהיהם, והרג את בכוריהם, ונתן לנו את ממונם, וקרע לנו את הים, והעבירנו בתוכו בחרבה, ושקע צרינו בתוכו, וספק צרכנו במדבר ארבעים שנה, והאכילנו את המן, ונתן לנו את השבת, וקרבנו לפני הר סיני, ונתן לנו את התורה, והכניסנו לארץ ישראל, ובנה לנו את בית הבחירה לכפר על כל עונותינו.

רַבֵּן גַּמְלִיאֵל הִיָּה אוֹמֵר: כֹּל שֶׁלֹּא אָמַר שְׁלֹשָׁה
דְּבָרִים אֵלּוּ בַּפֶּסַח, לֹא יֵצֵא יְדֵי חוֹבָתוֹ, וְאֵלּוּ הֵן:

פֶּסַח, מִצָּה, וּמָרוֹר.

פֶּסַח שֶׁהָיוּ אֲבוֹתֵינוּ אוֹכְלִים בְּזִמְנֵן שְׁבִית הַמִּקְדָּשׁ הִיָּה קִים,

על שום מה?

על שום שֶׁפֶסַח הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל בְּתֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם, שֶׁנֶּאֱמַר:
וְאִמְרַתֶּם זִבַּח פֶּסַח הוּא לִי, אֲשֶׁר פֶּסַח עַל בְּתֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם בְּנִגְפוֹ
אֶת מִצְרַיִם, וְאֶת בְּתֵינוּ הִצִּיל וַיִּקַּד הָעַם וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ.

אוחז המצה ביצו ומראה אותה למסובין:

מצה זו שאנו אוכלים,

על שום מה?

על שום שלא הספיק בצקם של אבותינו להחמיץ עד שנגלה עליהם מלך מלכי המלכים, הקדוש ברוך הוא, וגאלם, שנאמר: ויאפו את הבצק אשר הוציאו ממצרים עגת מצות, כי לא חמץ, כי גרשו ממצרים ולא יכלו להתמהמה, וגם צדה לא עשו להם.

אוחז המרור ביצו ומראה אותו למסובין:

מרור זה שאנו אוכלים,

על שום מה?

על שום שמררו המצרים את חיי אבותינו במצרים, שנאמר: וימררו את חייהם בעבדה קשה, בחמר ובלבנים ובכל עבדה בשדה את כל עבדתם אשר עבדו בהם בפרך.

בְּכָל דִּזְרוֹ וְדוֹר

חַיֵּב אָדָם לְרֹאוֹת אֶת עַצְמוֹ כְּאִלוֹ הוּא יֵצֵא מִמִּצְרַיִם, שְׁנֵאֲמַר: וְהִגַּדְתָּ לְבִנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר, בַּעֲבוּר זֶה עָשָׂה ה' לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרַיִם. לֹא אֶת אֲבוֹתֵינוּ בְּלֶבֶד גָּאל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲלֵא אִף אוֹתְנוּ גָאל עִמָּהֶם, שְׁנֵאֲמַר: וְאוֹתְנוּ הוֹצִיא מִשָּׁם, לְמַעַן הִבִּיא אֹתָנוּ, לְתֵת לָנוּ אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם.

יאחז הכוס הידו וכסה המצות ויאמר:

לְפִיכָךְ: אֲנַחְנוּ חַיֵּבִים לְהוֹדוֹת, לְהַלֵּל, לְשַׁבֵּחַ, לְפָאֵר, לְרוֹמֵם, לְהַדְרֵי, לְבָרֵךְ, לְעַלָּה וּלְקַלֵּס לְמִי שֶׁעָשָׂה לְאַבְרָהָם וְלָנוּ אֶת כָּל הַנְּסִיִּם הָאלֹהִים: הוֹצִיאָנוּ מֵעֲבָדוֹת לְחֵרוֹת מִיִּגּוֹן לְשִׁמְחָה, וּמֵאֲבֵל לְיוֹם טוֹב, וּמֵאֲפֵלָה לְאוֹר גְּדוֹל, וּמִשְׁעֶבֶד לְגָאֵלָה. וְנֹאמַר לְפָנָיו שִׁירָה חֲדָשָׁה: הַלְלוּהָ.

הללויה הללו עבדי ה', הללו את שם ה'. יהי שם ה' מְבָרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. מִמְזָרַח שֶׁמֶשׁ עַד מְבֹאוֹ מְהַלֵּל שֵׁם ה'. רַם עַל כָּל גּוֹיִם ה', עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ. מִי כִּי אֶלְקֵינוּ הַמְּגַבִּיהִי לַשַּׁבָּת, הַמְּשַׁפִּילִי לְרֵאוֹת בַּשָּׁמַיִם וּבְאָרֶץ מְקִימִי מַעֲפָר דָּל, מֵאֲשַׁפֵּת יָרִים אֲבִיוֹן, לְהוֹשִׁיבִי עִם נְדִיבִים, עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ. מוֹשִׁיבִי עֶקֶרֶת הַבַּיִת, אִם הַבְּנִים שְׂמַחָה. הַלְלוּיָהּ

בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם לַעֲזַז, הִיְתָה יְהוּדָה לְקָדְשׁוֹ, יִשְׂרָאֵל מִמְּשֻׁלוֹתָיו. הַיָּם רָאָה וַיִּנָּס, הַיַּרְדֵּן יָסַב לְאַחֹר. הַהָרִים רָקְדוּ כְּאֵילִים, גְּבָעוֹת כְּבָנֵי צֶאֱן. מֵה לָךְ הַיָּם כִּי תִנּוֹס, הַיַּרְדֵּן תִּסָּב לְאַחֹר, הַהָרִים תִּרְקְדוּ כְּאֵילִים, גְּבָעוֹת כְּבָנֵי צֶאֱן. מִלִּפְנֵי אֲדוֹן חוֹלֵי אֶרֶץ, מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הַהִפְכִי הַצּוֹר אַגָּם מַיִם, חֲלַמִּישׁ לְמַעֲיֵנו מַיִם.

שותים את הכוס בהסבת שמאל.

מזהימים את הכוס שבזאל ישראל.

ברוך אתה ה', אלקינו מלך העולם,

אשר גאלנו וגאל את אבותינו ממצרים, והגיענו ללילה הזה
לאכל בו מצה ומרור. כן ה' אלקינו ואלהי אבותינו יגיענו
למועדים ולרגלים אחרים הבאים לקראתנו לשלום, שמחים
בבנין עירך וששים בעבודתך. ונאכל שם מן הזבחים ומן
הפסחים אשר יגיע דמם על קיר מזבחך לרצון, ונודה לך שיר
חדש על גאלתנו ועל פדות נפשנו. ברוך אתה ה', גאל ישראל.

רח3ה

נוטלים את הידים ומברכים על נטילת ידים.

**בְּרוּךְ אַתָּה ה', אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל
נְטִילַת יָדַיִם.**

מברכים

על נטילת ידים

A decorative graphic element consisting of two overlapping, irregular geometric shapes (resembling a hexagon and a pentagon) drawn with thin black lines. The shapes are positioned on the left side of the page, partially overlapping a soft, grey, cloud-like background. A small, detailed illustration of a white flower with a yellow center and green leaves is attached to the bottom-left corner of the frame. A sprig of green leaves extends from the right side of the frame.

מזכרת
הזכרה

לוקחים את שלש המצות ומברכים ברכת
"המוציא" וברכת "על אכילת מצה", ואוכלים
את הכהן וחצי הלוי.

**בְּרוּךְ אַתָּה ה', אֱלֹקֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם הַמוֹצִיא לֶחֶם מִן הָאָרֶץ.**

**בְּרוּךְ אַתָּה ה', אֱלֹקֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וְצִוָּנוּ עַל אֲכִילַת מַצָּה.**

אוקחים כזית של מרור, מטבילים בחרוסת,
ומברכים "על אכילת מרור".

**בְּרוּךְ אַתָּה ה', אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וְצִוָּנוּ עַל אֲכִילַת מָרוֹר.**

כורק

אֹרְחִים כְּבִית שֶׁל מִצְרָיִם (יִשְׂרָאֵל) עָם כְּבִית שֶׁל מִרְיָה, כֹּרֵחִים
בִּיחָד, אֹמְרִים "זָכַר לְמִקְדָּשׁ כְּהֵלֵל", וְאוֹכְלִים בְּהִסְבֵּיהָ.

**זָכַר לְמִקְדָּשׁ בְּיָמֵינוּ יַחְדָּשׁ
כְּהֵלֵל הַזָּקֵן.
שֶׁהָיָה כֹּרֵךְ וְאוֹכֵל בְּבֵית אֶחָת,
לְקַיֵּם מָה שֶׁנֶּאֱמַר:
עַל מִצּוֹת וּמִרְרִים יֹאכְלֵהוּ.**

הַלֵּאן הַזֶּה
כֹּרֵחִים

הַלֵּאן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
כֹּרֵחִים

שנת
עזרה

אוכלים סעודת יום טוב.

אוכלים סעודת יום טוב

וזוכרים להשאיר תיאבון
בשביל האפיקוראן

אוכלים את האפיקומן (שהוא במקום קרבן פסח) בהסיבה.

אוכלים את האפיקומן במקום קרבן פסח

אין אוכלים אחר אכילת אפיקומן

ברק

מולזים כוס שלישי ומברכים ברכת המזון.

ברוך: אתה יי, אלהינו מלך העולם האל הזן ואת העולם כולו בטובו
בחן בחסד בריוח וברחמים רבים נותן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו.
ובטובו הגדול תמיד לא חסר לנו ואל יחסר לנו מזון לעולם ועד. כי הוא
אל זן ומפרנס לכל ושלחנו ערוך לכל. והתקין מחיה ומזון לכל בריותיו
אשר ברא ברחמיו וברוב חסדיו כאמור. פותח את ידך ומשביע לכל חי
רצון ברוך אתה יי, הזן את הכל:

נודה לה יי אלהינו על שהנחלת לאבותינו: ארץ חמדה טובה ורחבה
ברית ותורה חיים ומזון. ועל שהוצאתנו יי מארץ מצרים ופדיתנו מבית
עבדים ועל בריתך שחתמת בבשרנו. ועל תורתך שלמדנו. ועל חקי
רצונך שהודעתנו. ועל חיים ומזון שאתה זן ומפרנס אותנו.

ועל הכל יי אלהינו אנחנו מודים לך ומברכים את שמך כאמור ואכלת ושבעת
וברכת את יי אלהיך על הארץ הטבה אשר נתן לך: ברוך אתה יי על הארץ ועל המזון:

רחם יי אלהינו על ישראל עמך, ועל ירושלים עירך, ועל ציון משכן כבודך, ועל
היכלך. ועל מעונך. ועל דבירך. ועל הבית הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו. אבינו,
רענו. זוננו. פרנסנו. כלכלנו. הרויחנו הרוח לנו מהרה מכל צרותינו. ונא אל תצריכנו
יי אלהינו לידי מתנת בשר ודם. ולא לידי הלואתם. אלא לידי המלאה והרחבה.
העשירה והפתוחה. יהי רצון שלא נבוש בעולם הזה. ולא נכלם לעולם הבא. ומלכות
בית דוד משיחך תחזירנה למקומה במהרה בימינו:

לשבת רצה והחליצנו יי אלהינו במצותיך ובמצות יום השביעי השבת הגדול והקדוש הזה. כי יום זה גדול
וקדוש הוא לפניך, נשבות בו וננוח בו ונתענג בו כמצות חקי רצונך ואל תהי צרה ויגון ביום מנוחתנו. והרא-
נו בנחמת ציון במהרה בימינו. כי אתה הוא בעל הנחמות. והגם שאכלנו ושתינו חרבן ביתך הגדול והקדוש
לא שכחנו. אל תשכחנו לנצח ואל תזנחנו לעד. כי אל מלך גדול וקדוש אתה:

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר זכרוננו וזכרון אבותינו. זכרון ירושלים עירך. וזכרון משיח בן דוד עבדך. וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך, לפליטה לטובה לחן לחסד ולרחמים לחיים טובים ולשלום ביום חג המצות הזה. יום טוב מקרא קדש הזה. לרחם בו עלינו ולהושיענו. זכרנו יי אלהינו בו לטובה. ופקדנו בו לברכה. והושיענו בו לחיים טובים בדבר ישועה ורחמים. חוס וחסנו וחמול לרחם עלינו והושיענו כי אליך עינינו. אל מלך חנון ורחום אתה:

ותבנה ירושלים עירך במהרה בימינו. ברוך אתה יי, בונה ירושלים. אמן

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם האל אבינו מלכנו אדירנו. בוראנו. גואלנו. קדושנו קדוש יעקב, רוענו רועה ישראל. המלך הטוב והמטיב לכל שבכל יום ויום הוא הטיב לנו. הוא מטיב לנו. הוא ייטיב לנו. הוא גמלנו. הוא גומלנו. הוא יגמלנו לעד חן וחסד ורחמים ורויח והצלה והצלחה וכל טוב.

הַרְחָמֵנוּ, הוא יִשְׁתַּבַּח עַל כִּסֵּא כְבוֹדוֹ. **הַרְחָמֵנוּ** הוא יִשְׁתַּבַּח בְּשֵׁמִים וּבְאָרְץ.

הַרְחָמֵנוּ הוא יִשְׁתַּבַּח בְּנוֹ לְדוֹר דוֹרִים **הַרְחָמֵנוּ** הוא קָרַן לַעֲמוֹ יְרִים

הַרְחָמֵנוּ הוא יִתְפָּאֵר בְּנוֹ לְנֹצֵחַ נְצָחִים **הַרְחָמֵנוּ** הוא יִפְרֹסֵנוּ בְּכְבוֹד וְלֹא בְּבִזּוּי
בְּהִתַּר וְלֹא בְּאִיסוּר בְּנַחַת וְלֹא בְּצַעַר **הַרְחָמֵנוּ** הוא יִתֵּן שְׁלוֹם בֵּינֵינוּ

הַרְחָמֵנוּ הוא יִשְׁלַח בְּרָכָה רוּחָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ

הַרְחָמֵנוּ הוא יִצְלִיחַ אֶת דְּרָכֵנוּ **הַרְחָמֵנוּ** הוא יִשְׁבּוֹר עוֹל גְּלוּת מְהֵרָה מֵעַל צְאוֹרֵנוּ

הַרְחָמֵנוּ הוא יוֹלִיכֵנוּ מְהֵרָה קוֹמְמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ. **הַרְחָמֵנוּ** הוא יִרְפְּאֵנוּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה
רְפוּאֹת הַנְּפֶשׁ וְרְפוּאֹת הַגּוּף **הַרְחָמֵנוּ** הוא יִפְתַּח לָנוּ אֶת יְדוֹ הַרְחֵבָה

הַרְחָמֵנוּ הוא יְבָרֵךְ כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִמֵּנוּ בְּשֵׁמוֹ הַגְּדוֹל כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּרַכְנוּ אֲבוֹתֵינוּ
אֲבָרָהִם יִצְחָק וְיַעֲקֹב בְּכֹל מְכַל כָּל כֹּן יְבָרֵךְ אוֹתֵנוּ יַחַד בְּרָכָה שְׁלֵמָה וְכֵן יִהְיֶה רְצוֹן
וְנֹאמַר אֲמֵן **הַרְחָמֵנוּ** הוא יִפְרוֹשׁ עָלֵינוּ סֶכֶת שְׁלוֹמוֹ

לשבת הרחמן הוא ינחילנו עולם שכלו שבת ומנוחה לחיי העולמים.

יום טוב הרחמן, הוא ינחילנו יום שכלו טוב.

הַרְחַמְנוּ הוא יטע תורתו ואהבתו בלבנו ותהיה יראתו על פנינו לבלתי נחטא. ויהיו כל מעשינו לשם שמים.

הַרְחַמְנוּ הוא יחיינו ויזכנו ויקרבנו לימות המשיח ולבנין בית המקדש ולחיי העולם הבא. מגדול ישועות מלכו. ועשה חסד למשיחו. לדוד ולזרעו עד עולם: כפירים רשו ורעבו. ודורשי יי לא יחסרו כל טוב: נער הייתי. גם זקנתי. ולא ראיתי צדיק נעזב. וזרעו מבקש לחם: כל היום חונה ומלוה וזרעו לברכה: מה שאכלנו יהיה לשבעה. מה ששתינו יהיה לרפואה. ומה שהותרנו יהיה לברכה כדכתיב ויתן לפניהם ויאכלו ויותרו כדבר ה': ברוכים אתם לה'. עושה שמים וארץ: ברוך הגבר אשר יבטח ביי. והיה יי מבטחו: ה' עד לעמו יתן. ה' יברך את עמו בשלום:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו. הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ. וְעַל כָּל עַמּוֹ

יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

**בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ - לַהֲיִינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
בוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן.**

וְשׂוֹתֵם בְּהִסְבֵּיהָ וְאֵינוּ מַבְרֵךְ בְּרֵכָה אַחֲרֶיהָ.

מוזלים כוס של אליהו

שִׁפְךָ חֲמַתְךָ

אֶל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יִדְעוּךָ
וְעַל מַמְלָכוֹת אֲשֶׁר בְּשִׁמְךָ לֹא קָרְאוּ.
כִּי אָכַל אֶת יַעֲקֹב וְאֶת נֹהוּ הַשָּׁמוּ.
שִׁפְךָ עֲלֵיהֶם זַעֲמֶךָ וְחָרוֹן אַפְּךָ יִשִּׁיגֵם.
תִּרְדֹּף בְּאֶף וְתִשְׁמִידִם מִתַּחַת שָׁמַי ה'.

ישראל

מוֹלְזִים כּוֹס רְהִיעֵי וְאוֹמְרִים שְׁלִי אַתְּ הַהֵלֵל

הַתּוֹרָה

לֹא לָנוּ, ה', לֹא לָנוּ, כִּי לְשִׁמְךָ תֵּן כְּבוֹד, עַל חִסְדְּךָ עַל אֲמִתְּךָ. לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אִי־הוּא אֱלֹהֵיהֶם. וְאֵלֵהֵינוּ בְּשָׁמַיִם, כֹּל אֲשֶׁר חִפֵּץ עָשָׂה. עֲצִבִיהֶם כֶּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם. פֶּה לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ, עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ. אֲזַנָּיִם לָהֶם וְלֹא יִשְׁמְעוּ, אֶף לָהֶם וְלֹא יִרְחוּן. יָדֵיהֶם וְלֹא יִמְשִׁיחוּ, רַגְלֵיהֶם וְלֹא יִהְלְכוּ, לֹא יִהְיוּ בְּגִרוֹנָם. כְּמוֹהֶם יִהְיוּ עֲשִׂיהֶם, כֹּל אֲשֶׁר בִּטַח בָּהֶם. יִשְׂרָאֵל בִּטַח בְּה', עֲזָרָם וּמִגְנָם הוּא. בֵּית אֶהְרֹן בִּטַחוּ בְּה', עֲזָרָם וּמִגְנָם הוּא. יִרְאֵי ה' בִּטְחוּ בְּה', עֲזָרָם וּמִגְנָם הוּא.

ה' זְכָרְנוּ יְבָרְךָ. יְבָרְךָ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל, יְבָרְךָ אֶת בֵּית אֶהְרֹן, יְבָרְךָ יִרְאֵי ה', הַקְטָנִים עִם הַגְּדֹלִים. יִסַּף ה' עֲלֵיכֶם, עֲלֵיכֶם וְעַל בְּנֵיכֶם. בְּרוּכִים אַתֶּם לָה', עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ. הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לָהּ וְהָאָרֶץ נָתַן לַבְּנֵי אָדָם. לֹא הִמְתִּים יִהְלְלוּ יְהוָה וְלֹא כָל יַרְדֵּי דוֹמָה. וְאַנְחָנוּ נְבָרְךָ יְהוָה מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם. הַלְלוּהָ.

אהבתי כי ישמע ה' את קולי תחנוני. כי הטא אָזְנוּ לִי וּבִימֵי אַקְרָא. אֶפְפוּנֵי חֲבִלֵי מוֹת וּמִצְרֵי שְׂאוּל מִצְאוּנִי, צָרָה וְיָגוֹן אֶמְצָא. וּבִשְׁם ה' אַקְרָא: אָנָּה ה' מַלְטָה נַפְשִׁי. חֲנוּן ה' וְצַדִּיק, וְאֱלֹהֵינוּ מֵרַחֵם. שֹׁמֵר פְּתָאִים ה', דְּלַתִּי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ. שׁוּבֵי נַפְשִׁי לְמִנוּחֵיכִי, כִּי ה' גָּמַל עָלַיִכִי. כִּי חִלַּצְתָּ נַפְשִׁי מִמּוֹת, אֶת עֵינַי מִן דְּמָעָה, אֶת רַגְלֵי מִדְּחִי. אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי ה' בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים. הֲאֵמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר, אֲנִי עֲנִיתִי מֵאֵד. אֲנִי אִמְרַתִּי בְּחַפְזִי כָּל הָאָדָם כֹּזֵב.

מָה אָשִׁיב לָהּ כָּל תִּגְמוּלוֹהֶי עָלַי. כּוֹס יְשׁוּעוֹת אֶשָּׂא וּבִשְׁם ה' אַקְרָא. נִדְרֵי לָהּ אֲשַׁלֵּם נִגְדָה נָא לְכָל עַמּוֹ. יִקָּר בְּעֵינַי ה' הַמּוֹתָה לְחִסְדֵּיּוֹ. אָנָּה ה' כִּי אֲנִי עֲבַדְךָ, אֲנִי עֲבַדְךָ בֶּן אִמְתְּךָ, פִּתְחַתְּ לְמוֹסְרֵי. לָךְ אֲזַבַּח זֶבַח תּוֹדָה וּבִשְׁם ה' אַקְרָא. נִדְרֵי לִי אֲשַׁלֵּם נִגְדָה נָא לְכָל עַמּוֹ. בְּחִצְרוֹת בַּיִת ה', בְּתוֹכְכִי

הִלְלוּ אֶת ה' כָּל גּוֹיִם, שְׁבַחוּהוּ כָּל הָאֲמִים. כִּי גִבֹר עָלֵינוּ חֶסֶד, וְאֵמַת ה' לְעוֹלָם. הִלְלוּהָ.

כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד.

כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד.

כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד.

כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד.

הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב

יֹאמְרוּ בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל

יֹאמְרוּ בְּבַיִת אֱהֲרָן

יֹאמְרוּ בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל

מִן הַמִּצַּר קראתי יה, ענני במרחב יה. ה' לי, לא אירא - מה יעשה לי אדם, ה' לי בעזרי ואני אראה בשנאי. טוב לחסות ביי מבטח באדם. טוב לחסות ביי מבטח בנדיבים. כל גוים סבבוני, בשם ה' כי אמילם. סבבוני גם סבבוני, בשם ה' כי אמילם. סבבוני כדברים, דעכו כאש קוצים, בשם ה' כי אמילם. דחה דחיתני לנפל, ויי עזרני. עזי וזמרת יה יהי לי לישועה. קול רנה וישועה באהלי צדיקים: ימין ה' עשה חיל, ימין ה' רוממה, ימין ה' עשה חיל. לא אמות כי אחיה, ואספר מעשי יה. יסר יסרני יה, ולמות לא נתנני. פתחו לי שערי צדק, אבא בם, אוֹדָה יְהוָה. זה השער ליי, צדיקים יבאו בו. אוֹדָה יְהוָה כי עניתיני ותהי לי לישועה. אוֹדָה יְהוָה כי עניתיני ותהי לי לישועה. אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה. אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה. מאת ה' היתה זאת היא נפלאת בעינינו. נגילה ונשמחה בו. זה היום עשה ה'. נגילה ונשמחה בו.

אָנָּה ה', הוֹשִׁיעָה נָּא.

אָנָּה ה', הוֹשִׁיעָה נָּא.

אָנָּה ה', הַצְּלִיחָה נָּא.

אָנָּה ה', הַצְּלִיחָה נָּא.

בְּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם ה', בְּרַכְנוּכֶם מִבֵּית ה'.

בְּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם ה', בְּרַכְנוּכֶם מִבֵּית ה'.

אל ה' וַיֵּאָר לָנוּ. אֶסְרוּ חַג בַּעֲבַתִּים עַד קִרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ.

אל ה' וַיֵּאָר לָנוּ. אֶסְרוּ חַג בַּעֲבַתִּים עַד קִרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ.

אֵלֵי אֲתָהּ וְאוֹדֶךָ, אֱלֹהֵי - אַרְוֹמְךָ.

אֵלֵי אֲתָהּ וְאוֹדֶךָ, אֱלֹהֵי - אַרְוֹמְךָ.

הוֹדוּ לַיִּי כִּי טוֹב, כִּי לַעֲוֹלָם חֲסָדוֹ.

הוֹדוּ לַיִּי כִּי טוֹב, כִּי לַעֲוֹלָם חֲסָדוֹ.

יְהִלְלוּךָ

ה' אֱלֹקֵינוּ כָּל מַעֲשֵׂיךָ, וְחֲסִידֶיךָ צְדִיקִים עוֹשֵׂי רְצוֹנְךָ, וְכָל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ, וַיִּשְׂבְּחוּ וַיִּפְאֲרוּ, וַיְרוֹמְמוּ וַיַּעֲרִיצוּ, וַיִּקְדִּישוּ וַיִּמְלִיכוּ אֶת שִׁמְךָ, מִלְּכָנוּ. כִּי לְךָ טוֹב לַיהוּדוֹת וּלְשִׁמְךָ נֶאֱחָה לְזִמְרָה, כִּי מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אֲתָהּ אֵל.

נְשִׁמַת כָּל חַי

תְּבַרְךָ אֵת שְׁמֶךָ, ה' אֱלֹהֵינוּ, וְרוּחַ כָּל בֶּשֶׂר תִּפְאֵר וְתִרְוַמֶם זְכָרְךָ, מַלְכֵנוּ, תְּמִיד. מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם אַתָּה אֵל, וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ, פּוֹדֵה וּמַצִּיל וּמְפָרֵס וּמְרַחֵם בְּכָל יַעַת צָרָה וְצוּקָה. אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אַתָּה. אֱלֹהֵי הָרְאשׁוֹנִים וְהָאַחֲרוֹנִים, אֱלֹהֵי כָּל בְּרִיּוֹת, אֲדוֹן כָּל תּוֹלְדוֹת, הַמְהַלֵּל בְּרַב הַתְּשַׁבְּחוֹת, הַמְנַהֵג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים. וַיֵּי לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן - הַמְעוֹרָר יְשָׁנִים וְהַמְקִיץ נֹרְדָמִים, וְהַמְשִׁיחַ אֲלֵמִים וְהַמְתִּיר אֲסוּרִים וְהַסּוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְהַזּוֹקֵף כְּפוּפִים. לָךְ לְבַדְךָ אֲנַחְנוּ מוֹדִים. אֵלֹהֵינוּ פִּינוּ מֵלֹא שִׁירָה כִּים, וְלִשׁוֹנֵנוּ רָנָה כְּהַמוֹן גְּלִיו, וְשִׁפְתוֹתֵינוּ - שִׁבַּח כְּמֶרְחָבֵי רִקִיעַ, וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת כְּשֶׁמֶשׁ וְכִיּוֹר, וְיַדֵּינוּ פְּרוּשׁוֹת כְּנִשְׂרֵי שָׁמַיִם, וְרַגְלֵינוּ קְלוֹת כְּאֵילוֹת - אֵין אֲנַחְנוּ מְסַפִּיקִים לְהוֹדוֹת לָךְ, ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, וְלִבְרַךְ אֵת שְׁמֶךָ עַל אַחַת מֵאֵלֶיךָ, אֲלֵפֵי אֲלֵפִים וְרַבֵּי רַבּוֹת פְּעָמִים הַטּוֹבוֹת שְׁעֵשִׂית עִם אֲבוֹתֵינוּ וְעִמָּנוּ. מִמְצָרִים גָּאֵלְתָּנוּ, ה' אֱלֹהֵינוּ, וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ, בְּרַעַב זָנַתָּנוּ וּבְשֶׁבַע כָּלְכַלְתָּנוּ, מִחֶרֶב הֲצַלְתָּנוּ וּמִדְּבַר מַלְטָתָנוּ, וּמִחַלְלִים רָעִים וּנְאֻמָּנִים דָּלִיתָנוּ. עַד הִנֵּה עֲזָרוֹנוּ רַחֲמֶיךָ וְלֹא עֲזָבוֹנוּ חֶסֶדְךָ, וְאֵל תִּטְשֵׁנוּ, ה' אֱלֹהֵינוּ, לְנֶצַח. עַל כֵּן אֲבָרִים שֶׁפִּלְגַת בְּנוֹ וְרוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁנִּפְחַת בְּאֵפֵינוּ וְלִשׁוֹן אֲשֶׁר שִׁמַּת בְּפִינוּ - הֵן הֵם יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ וַיִּשְׁבְּחוּ וַיִּפְאֲרוּ וַיְרַחֲמוּ וַיַּעֲרִיצוּ וַיִּקְדִּישׁוּ וַיִּמְלִיכוּ אֵת שְׁמֶךָ מַלְכֵנוּ. כִּי כָּל פֶּה לָךְ יוֹדֵה, וְכָל לִשׁוֹן לָךְ תִּשְׁבַּע, וְכָל בֶּרֶךְ לָךְ תִּכְרַע, וְכָל קוֹמָה לְפָנֶיךָ תִּשְׁתַּחֲוֶה, וְכָל לִבָּבוֹת יִירָאוּךָ, וְכָל קֶרֶב וְכִלְיוֹת יִזְמְרוּ לְשִׁמְךָ. כַּדָּבָר שֶׁכְּתוּב, כָּל עֲצַמְתִּי תֹאמַרְנָה, ה' מִי כְמוֹךָ מַצִּיל עֵבִי מִחֶזֶק מִמָּנוּ וְעֵבִי וְאֲבִיוֹן מִגְּזֵלוֹ. מִי יִדְמָה לָךְ וּמִי יִשׁוּה לָךְ וּמִי יַעֲרֶךְ לָךְ הָאֵל הַגָּדוֹל, הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיוֹן, קִנְיָ שָׁמַיִם וְאָרֶץ. נְהַלְלֶךָ וְנִשְׁבַּחְךָ וְנִפְאֲרֶךָ וְנִבְרַךְ אֵת שֵׁם קִדְשֶׁךָ, כְּאִמּוֹר: לְדוֹד, בְּרַכִּי נַפְשִׁי אֵת ה' וְכָל קֶרְבִי אֵת שֵׁם קִדְשׁוֹ:

הקל בתעצמות עזה, הגדול בכבוד שמך, הגבור לנצח והנורא
בנוראותיה, המלך היושב על כסא רם ונשא: שוכן עד מרום וקדוש שמו.
וכתוב: רננו צדיקים ביי, לישרים נאווה תהלה. בפיי ישרים תתהלל,
ובדברי צדיקים תתברך, ובלשון חסידים תתרום, ובקרוב קדושים
תתקדש.

ובמקהלות רבבות עמך בית ישראל ברנה יתפאר שמך מלכנו
בכל דור ודור. שכן חובת כל היצורים לפניה, ה' אלקינו ואלהי אבותינו,
להודות להלל לשבח, לפאר לרומם להדר לברך, לעלה ולקלס על כל
דברי שירות ותשבחות דוד בן ישי עבדך משיחך.

יִשְׁתַּבַּח

שִׁמְךָ לְעַד מְלִכְנוּ, הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ בְּשָׁמַיִם
וּבָאָרֶץ, כִּי לְךָ נָאָה, ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיר
וְשִׁבְחָה, הִלֵּל וְזַמְרָה, עֵז וּמְשָׁלָה, נְצַח, גְּדֻלָּה וְגִבוּרָה,
תְּהִלָּה וְתִפְאֶרֶת, קְדוּשָׁה וּמְלָכוּת, בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת מְעַתָּה
וְעַד עוֹלָם. בָּרוּךְ אַתָּה ה', אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל בְּתִשְׁבָּחוֹת, אֵל
הַהוֹדָאוֹת, אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת, הַבוֹחֵר בְּשִׁירֵי זַמְרָה, מֶלֶךְ
אֵל חַי הַעוֹלָמִים.

ואתה בהסיבת נא.

בְּרוּךְ אַתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, עַל הַגָּפוֹן וְעַל פְּרֵי הַגָּפוֹן, וְעַל תְּנוּבַת הַשָּׂדֶה וְעַל אֶרֶץ חֲמֻדָּה טוֹבָה וְרַחֲבָה שְׂרָצִית וְהִנְחַלְתָּ לְאַבּוֹתֵינוּ לֶאֱכֹל מִפְּרִיָּהּ וּלְשַׁבַּע מִטּוֹבָהּ. רַחֵם נָא ה' אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ וְעַל צִיּוֹן מְשֻׁכֵּן כְּבוֹדְךָ וְעַל מִזְבְּחֶךָ וְעַל הַיְכָלְךָ. וּבְנֵה יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ בְּמַהֲרָה בְיָמֵינוּ וְהַעֲלֵנוּ לְתוֹכָהּ וְשִׁמְחֵנוּ בְּבִנְיָנָהּ וְנֹאכַל מִפְּרִיָּהּ וְנִשְׁבַּע מִטּוֹבָהּ וְנִבְרַכְךָ עָלֶיךָ בְּקִדְשָׁהּ וּבִטְהָרָהּ [בשבת: וְרָצָה וְהִחְלִיצֵנוּ בְיוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה] וְשִׁמְחֵנוּ בְיוֹם חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה, כִּי אַתָּה ה' טוֹב וּמְטִיב לְכָל, וְנוֹדֵה לְךָ עַל הָאָרֶץ וְעַל פְּרֵי הַגָּפוֹן. בְּרוּךְ אַתָּה ה', עַל הָאָרֶץ וְעַל פְּרֵי הַגָּפוֹן.

נרצה

בחולף לארץ אומרים פיוט זה רק היליה הראשון של פסח.

ובכן ויהי בחצי הלילה

בלילה,
הלילה,
לילה.

ויהי בחצי הלילה.

אז רוב נסים הפלאת
בראש אשמורת זה
גר צדק נצחתו כנחלק לו

הלילה,
לילה,
לילה.

ויהי בחצי הלילה.

דנת מלך גרר בחלום
הפחדת ארמי באמש
וישר ישראל למלאך ויוכל לו

הלילה,
בלילה,
לילה.

ויהי בחצי הלילה.

זרע בכורי פתרוס מחצת בחצי
חילים לא מצאו בקומם
טיסת נגיד חרשת סלית בוככי

בלילה,
לילה,
לילה.

ויהי בחצי הלילה.

יעץ מחרף לנופף אוי, הובשת פגרוי
כרע בל ומצבו באישון
לאיש חמודות נגלה רז חזות

בלילה,
לילה,
בלילה.

ויהי בחצי הלילה.

משתכר בכלי קדש נהרג בו
נושע מבור אריות פותר בעתותי
שנאה נטר אגני וכתב ספרים

לילה,
מלילה,
לילה.

ויהי בחצי הלילה.

עוררת נצחך עליו בנדד שנת
פורה תדרוך לשומר מה
צרח כשומר ושח אתא בקר וגם

לילה,
הלילה,
הלילה,
לילה.

ויהי בחצי הלילה.

קרב יום אשר הוא לא יום ולא
רם הודע כי לך היום אף לך
שומרים הפקד לעירך כל היום וכל
תאיר כאור יום חשכת

וּבִכֵּן וְאָמַרְתֶּם זָבַח פֶּסַח

בפסח,
פסח,
פסח,

אִמְץ גְּבוּרָתוֹךָ הַפְּלֵאתָ
בְּרֹאשׁ כָּל מוֹעֲדוֹת נְשֵׂאתָ
גְּלוֹת לְאַזְרוּחֵי חֲצוֹת לַיִל

וְאָמַרְתֶּם זָבַח פֶּסַח.

בפסח,
בפסח,
פסח,

דְּלִתָּיו דִּפְקַתְךָ כָּחֵם הַיּוֹם
הַסַּעִיד נּוֹצֵצִים עֲגוֹת מִצּוֹת
וְאֵל הַבֶּקֶר רַץ זִכְרֵךְ לְשׁוֹר עֲרֹךְ

וְאָמַרְתֶּם זָבַח פֶּסַח.

בפסח,
פסח,
בפסח,

זוֹעְמוּ סְדוּמִים וְלוֹהֲטוּ בְּאֵשׁ
חֲלֹץ לוֹט מִהֵם וּמִצּוֹת אֶפֶה בְּקֶץ
טֹאטֹאת אֲדַמַּת מִן וּנְף בְּעֶבְרֶךָ

וְאָמַרְתֶּם זָבַח פֶּסַח.

פסח,
פסח,
בפסח,

יְהִי רֹאשׁ כָּל אוֹן מִחֲצַת בְּלִיל שְׁמוֹר
כְּבִיר, עַל בֶּן בְּכוֹר פֶּסַחַת בְּדָם
לְבִלְתִּי תַתּ מִשְׁחִית לְבֵא בַּפְתָּחֵי

וְאָמַרְתֶּם זָבַח פֶּסַח.

פסח,
פסח,
פסח,

מִסְגֶּרֶת סִגְרָה בְּעֵתוֹתַי
נִשְׁמָזָה מִדָּן בְּצִלְיִל שְׁעוּרֵי עֶמֶר
שׁוֹרְפוֹ מִשְׁמַנִּי פוֹל וְלוֹד בִּיקֵד יְקוֹד

וְאָמַרְתֶּם זָבַח פֶּסַח.

פסח,
בפסח,
בפסח,

עוֹד הַיּוֹם בְּנֹב לְעֲמוּד עַד גְּעָה עוֹנֵת
פֶּסֶד כְּתֻבָּה לְקַעֲקַע צוֹל
צִפָּה הַצִּפִּית עֲרוֹךְ הַשְּׁלַחֵן

וְאָמַרְתֶּם זָבַח פֶּסַח.

בפסח,
בפסח,
בפסח,
פסח,

קֹהֵל כְּנֶסֶת הַדְּסָה צוֹם לְשֵׁלֶשׁ
רֹאשׁ מִבֵּית רִשְׁעֵי מִחֲצַת בְּעֶץ חֲמִשִּׁים
שְׁתֵּי אֱלֹהִים רָגַע תְּבִיא לְעוֹצִיֹת
תַּעֲזֵז יָדְךָ וְתִרוֹם יְמִינְךָ כְּלִיל הַתְּקַדֵּשׁ חַג

וְאָמַרְתֶּם זָבַח פֶּסַח.

כִּי לֹא נֶאֱהָה, כִּי לֹא יֶאָהָה.

אדיר במלוכה, בחור כהלכה, גדודיו יאמרו לו:
לך ולך, לך כי לך, לך אף לך, לך ה' הממלכה,

כִּי לֹא נֶאֱהָה, כִּי לֹא יֶאָהָה.

דגול במלוכה, הדור כהלכה, ותיקויו יאמרו לו:
לך ולך, לך כי לך, לך אף לך, לך ה' הממלכה,

כִּי לֹא נֶאֱהָה, כִּי לֹא יֶאָהָה.

זכאי במלוכה, חסין כהלכה טפסריו יאמרו לו:
לך ולך, לך כי לך, לך אף לך, לך ה' הממלכה,

כִּי לֹא נֶאֱהָה, כִּי לֹא יֶאָהָה.

יחיד במלוכה, כביר כהלכה למודיו יאמרו לו:
לך ולך, לך כי לך, לך אף לך, לך ה' הממלכה,

כִּי לֹא נֶאֱהָה, כִּי לֹא יֶאָהָה.

מושל במלוכה, נורא כהלכה סביביו יאמרו לו:
לך ולך, לך כי לך, לך אף לך, לך ה' הממלכה,

כִּי לֹא נֶאֱהָה, כִּי לֹא יֶאָהָה.

עניו במלוכה, פודה כהלכה, צדיקויו יאמרו לו:
לך ולך, לך כי לך, לך אף לך, לך ה' הממלכה,

כִּי לֹא נֶאֱהָה, כִּי לֹא יֶאָהָה.

קדוש במלוכה, רחום כהלכה שנאניו יאמרו לו:
לך ולך, לך כי לך, לך אף לך, לך ה' הממלכה,

כִּי לֹא נֶאֱהָה, כִּי לֹא יֶאָהָה.

תקיף במלוכה, תומך כהלכה תמימיו יאמרו לו:
לך ולך, לך כי לך, לך אף לך, לך ה' הממלכה,

כִּי לֹא נֶאֱהָה, כִּי לֹא יֶאָהָה.

אֲדִיר הוּא יִבְנֶה בֵּיתוֹ בְּקֶרֶב.

במהרה, במהרה, בימינו בקרוב.
אל בנה, אל בנה, בנה ביתך בקרוב.

בחור הוא, גדול הוא, דגול הוא יבנה ביתו בקרוב.
במהרה, במהרה, בימינו בקרוב.
אל בנה, אל בנה, בנה ביתך בקרוב.

הדור הוא, ותיק הוא, זכאי הוא יבנה ביתו בקרוב.
במהרה, במהרה, בימינו בקרוב.
אל בנה, אל בנה, בנה ביתך בקרוב.

חסיד הוא, טהור הוא, יחיד הוא יבנה ביתו בקרוב.
במהרה, במהרה, בימינו בקרוב.
אל בנה, אל בנה, בנה ביתך בקרוב.

כביר הוא, למוד הוא, מלך הוא יבנה ביתו בקרוב.
במהרה, במהרה, בימינו בקרוב.
אל בנה, אל בנה, בנה ביתך בקרוב.

נורא הוא, סגיב הוא, עוז הוא יבנה ביתו בקרוב.
במהרה, במהרה, בימינו בקרוב.
אל בנה, אל בנה, בנה ביתך בקרוב.

פודה הוא, צדיק הוא, קדוש הוא יבנה ביתו בקרוב.
במהרה, במהרה, בימינו בקרוב.
אל בנה, אל בנה, בנה ביתך בקרוב.

רחום הוא, שדי הוא, תקיף הוא יבנה ביתו בקרוב.
במהרה, במהרה, בימינו בקרוב.
אל בנה, אל בנה, בנה ביתך בקרוב.

אָחַד מִי יוֹדֵעַ?

אָחַד אָנִי יוֹדֵעַ: אָחַד אֶלְקִינוּ שְׁבַשְׁמִים וּבְאֶרֶץ.

שְׁנַיִם מִי יוֹדֵעַ?

שְׁנַיִם אָנִי יוֹדֵעַ: שְׁנֵי לַחֹת הַבְּרִית. אָחַד אֶלְקִינוּ שְׁבַשְׁמִים וּבְאֶרֶץ.

שְׁלֹשָׁה מִי יוֹדֵעַ?

שְׁלֹשָׁה אָנִי יוֹדֵעַ: שְׁלֹשָׁה אָבוֹת, שְׁנֵי לַחֹת הַבְּרִית, אָחַד אֶלְקִינוּ שְׁבַשְׁמִים וּבְאֶרֶץ.

אַרְבַּע מִי יוֹדֵעַ?

אַרְבַּע אָנִי יוֹדֵעַ: אַרְבַּע אִמְהוֹת, שְׁלֹשָׁה אָבוֹת, שְׁנֵי לַחֹת הַבְּרִית, אָחַד אֶלְקִינוּ שְׁבַשְׁמִים וּבְאֶרֶץ.

חֲמִשָּׁה מִי יוֹדֵעַ?

חֲמִשָּׁה אָנִי יוֹדֵעַ: חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה, אַרְבַּע אִמְהוֹת, שְׁלֹשָׁה אָבוֹת, שְׁנֵי לַחֹת הַבְּרִית, אָחַד אֶלְקִינוּ שְׁבַשְׁמִים וּבְאֶרֶץ.

שֵׁשָׁה מִי יוֹדֵעַ?

שֵׁשָׁה אָנִי יוֹדֵעַ: שֵׁשָׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה, חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה, אַרְבַּע אִמְהוֹת, שְׁלֹשָׁה אָבוֹת, שְׁנֵי לַחֹת הַבְּרִית, אָחַד אֶלְקִינוּ שְׁבַשְׁמִים וּבְאֶרֶץ.

שִׁבְעָה מִי יוֹדֵעַ?

שִׁבְעָה אָנִי יוֹדֵעַ: שִׁבְעָה יְמֵי שְׁבַתָּא, שֵׁשָׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה, חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה, אַרְבַּע אִמְהוֹת, שְׁלֹשָׁה אָבוֹת, שְׁנֵי לַחֹת הַבְּרִית, אָחַד אֶלְקִינוּ שְׁבַשְׁמִים וּבְאֶרֶץ.

שְׁמוֹנֶה מִי יוֹדֵעַ?

שְׁמוֹנֶה אָנִי יוֹדֵעַ: שְׁמוֹנֶה יְמֵי מִילָה, שִׁבְעָה יְמֵי שְׁבַתָּא, שֵׁשָׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה, חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה, אַרְבַּע אִמְהוֹת, שְׁלֹשָׁה אָבוֹת, שְׁנֵי לַחֹת הַבְּרִית, אָחַד אֶלְקִינוּ שְׁבַשְׁמִים וּבְאֶרֶץ.

שמונה מי יודע?

שמונה אני יודע: שמונה ימי מילה, שבעה ימי שבתא, ששה סדרי משנה, חמשה חומשי תורה, ארבע אמהות, שלשה אבות, שני לחות הברית, אחד אלקינו שבשמים ובארץ:

תשעה מי יודע?

תשעה אני יודע: תשעה ירחי לדה, שמונה ימי מילה, שבעה ימי שבתא, ששה סדרי משנה, חמשה חומשי תורה, ארבע אמהות, שלשה אבות, שני לחות הברית, אחד אלקינו שבשמים ובארץ.

עשרה מי יודע?

עשרה אני יודע: עשרה דבריא, תשעה ירחי לדה, שמונה ימי מילה, שבעה ימי שבתא, ששה סדרי משנה, חמשה חומשי תורה, ארבע אמהות, שלשה אבות, שני לחות הברית, אחד אלקינו שבשמים ובארץ.

אחד עשר מי יודע?

אחד עשר אני יודע: אחד עשר כוכביא, עשרה דבריא, תשעה ירחי לדה, שמונה ימי מילה, שבעה ימי שבתא, ששה סדרי משנה, חמשה חומשי תורה, ארבע אמהות, שלשה אבות, שני לחות הברית, אחד אלקינו שבשמים ובארץ.

שנים עשר מי יודע?

שנים עשר אני יודע: שנים עשר שבטיא, אחד עשר כוכביא, עשרה דבריא, תשעה ירחי לדה, שמונה ימי מילה, שבעה ימי שבתא, ששה סדרי משנה, חמשה חומשי תורה, ארבע אמהות, שלשה אבות, שני לחות הברית, אחד אלקינו שבשמים ובארץ.

שלשה עשר מי יודע?

שלשה עשר אני יודע: שלשה עשר מדיא. שנים עשר שבטיא, אחד עשר כוכביא, עשרה דבריא, תשעה ירחי לדה, שמונה ימי מילה, שבעה ימי שבתא, ששה סדרי משנה, חמשה חומשי תורה, ארבע אמהות, שלשה אבות, שני לחות הברית, אחד אלקינו שבשמים ובארץ.

חד גדיא, חד גדיא

דזבין אבא בתרי זוזי, חד גדיא, חד גדיא.

ואתא שונרא ואכלה לגדיא, דזבין אבא בתרי זוזי.

חד גדיא, חד גדיא.

ואתא כלבא ונשך לשונרא, דאכלה לגדיא, דזבין אבא בתרי זוזי.

חד גדיא, חד גדיא.

ואתא חוטרא והכה לכלבא, דנשך לשונרא, דאכלה לגדיא, דזבין אבא בתרי זוזי.

חד גדיא, חד גדיא.

ואתא נורא ושרף לחוטרא, דהכה לכלבא, דנשך לשונרא, דאכלה לגדיא, דזבין אבא בתרי זוזי.

חד גדיא, חד גדיא.

ואתא מיא וכבה לנורא, דשרף לחוטרא, דהכה לכלבא, דנשך לשונרא, דאכלה לגדיא, דזבין אבא בתרי זוזי.

חד גדיא, חד גדיא.

ואתא תורא ושתה למינא, דכבה לנורא, דשרף לחוטרא, דהכה לכלבא, דנשך לשונרא, דאכלה לגדיא, דזבין אבא בתרי זוזי.

חד גדיא, חד גדיא.

ואתא השוחט ושחט לתורא, דשתה למינא, דכבה לנורא, דשרף לחוטרא, דהכה לכלבא, דנשך לשונרא, דאכלה לגדיא, דזבין אבא בתרי זוזי.

חד גדיא, חד גדיא.

ואתא מלאך המות ושחט לשוחט, דשחט לתורא, דשתה למינא, דכבה לנורא, דשרף לחוטרא, דהכה לכלבא, דנשך לשונרא, דאכלה לגדיא, דזבין אבא בתרי זוזי.

חד גדיא, חד גדיא.

ואתא הקדוש ברוך הוא ושחט למלאך המות,

דשחט לשוחט, דשחט לתורא, דשתה למינא, דכבה לנורא, דשרף לחוטרא, דהכה לכלבא, דנשך לשונרא, דאכלה לגדיא, דזבין אבא בתרי זוזי.

חד גדיא, חד גדיא.

בחולף לארץ בילול יום טוב שני, סופרים כאן ספירת העומר.

סדר ספירת העומר

ברוך אתה ה', אלקינו מלך העולם, אשר קדשנו במצוותיו וצונו
על ספירת העמר.

היום יום אחד בעמר.

לשונה הבאה בירושלים

